

[Elgaard.]

viser man sig jo da ogsaa nu og da ikke mindst over for vor Hovedstadsbefolkning fra den pæne Side.

Jeg behøver blot at minde om, at Landboerne hver eneste Sommer, naar der herinde mellem de høje Huse er uhyggeligt at være i Varmen, modtager i Tusindvis af Børn fra Smaahjem i Hovedstaden. Det er jo dog Udtryk for en menneskelig Følelse, om ikke for andet. Men jeg ønsker ogsaa at føje til, at jeg kan dog mindes, og det kunde det ærede Medlem ogsaa, hvis han vilde tænke sig lidt tilbage, at det danske Samfund gennem en Aarrække var i den Situation, at Bybefolkningens Muligheder for at eksistere var i høj Grad kædet sammen med, at man fra Landbefolkningens Side gik ind paa Foranstaltninger, som bevirkede, at Priserne indenfor Landet laa paa et andet Niveau end det, hvortil vi solgte udadtil.

Derfor tror jeg ikke, at man, selv om man staar i Hovedstaden, skal beflitte sig paa at gøre den Misforstaaelse, som er til Stede, maaske baade fra den ene og den anden Side, dybere ved fuldkommen urigtige Paastande.

Den højtærede Socialministers timelange Tale om Lønningerne var aldeles ikke fremkaldt af Udtalelser fra min Side. Det eneste, jeg første Gang, jeg havde Ordet, beskæftigede mig med med Hensyn til Lønningerne, var en Bemærkning til en af Paragrafferne i et af Lovforslagene, der berører Spørgsmaalet om den overenskomst-mæssige Løn paa Stedet i Forhold til Understøttelsen, og det kunde ikke give Anledning til de timelange Lønbetragtninger, som den højtærede Socialminister udviklede her.

Jeg skal af flere Grunde ikke følge Socialministeren i denne Udvikling. Den første Grund er den, at jeg ikke forud kunde vide, at den højtærede Socialminister vilde holde en saa omfattende Tale om Lønspørgsmaalet, da Lovforslaget i og for sig ikke gjorde dette nødvendigt, og at jeg derfor slet ikke har den samme Forudsætning for at tage en Debat paa de Omraader, som Socialministeren har haft. Den anden Grund er den, at den højtærede Socialminister i sin Tale senere selv overfor en Udtalelse fra en af de andre Ordførere

sagde seende ud over Salen: Skal Lovgivningsmagten da til at fastsætte Lønninger?

Jeg er enig med den højtærede Socialminister i, at det skulde Lovgivningsmagten ikke saa gerne. Men hvis det skal gælde for vigtige Omraader af Landets Erhvervsliv, saa kan vor Stilling til disse Lovforslag specielt paa det nuværende Tidspunkt heller ikke være saa fordømmelig, som i hvert Fald den socialdemokratiske Ordfører gav Udtryk for. Thi hvad har jeg sagt? Jeg har om Tidspunktet slet ikke sagt, at det var for sent, Forslagene kom, jeg har tværtimod sagt, at det var for tidligt. Selv om jeg ikke brugte Ordene „for tidligt“, fremgik det klart af mine Udtalelser, at jeg var Tilhænger af, at man, inden man gik til Overvejelse af de Ting, der har Forbindelse med disse tre Lovforslag, saa, hvor meget den Række af beskæftigelsesmæssige Foranstaltninger, som er eller bliver gennemført, inden denne Rigsdagssamling slutter, virker ind paa Beskæftigelsen.

Man kan ikke sammenligne Situationen nu med Situationen noget tidligere Aar hvad angaar Lovgivningsmagtens Forhold til Arbejdsløsheden i det danske Samfund, af den simple Grund, at det, vi i Aar gennemfører, spænder over en Række Omraader, som der ikke tidligere med Hensyn til det beskæftigelsesmæssige har været lovgivet paa. Og derfor vil fornuftigvis Følgen af denne Lovgivning for Beskæftigelsen blive af langt mere vidtrækkende Betydning, end de tidligere Aars Erfaringer vedrørende vor Lovgivning paa disse Omraader vidner om. Derfor synes jeg, at Venstres Stilling til disse Forslag: at vi ikke kan være med til at gennemføre dem paa det nuværende Tidspunkt, er i god Overensstemmelse med de Argumenter, der ved den nuværende Behandling kan fremføres baade til den ene og den anden Side.

Maa jeg til Spørgsmaalet om Lønningerne blot bemærke, at jeg tror, at den højtærede Socialminister har Ret i, at der baade er en konjunkturbestemt Arbejdsløshed og en lokalt bestemt Arbejdsløshed. Men eftersom den nuværende Arbejdsløshed sikkert for langt den største Procentdels Vedkommende er konjunkturbestemt, er det givet, at saa vil de Love, vi gennemfører, virke forholdsvis stærkere paa den lokalt bestemte